

Openingspeech Tussen-ruimte kraakactie, 1 september 15:00, Amsterdam voor Castrum Peregrini.

Mag ik mij voorstellen. Ik ben Céline Talens, degene die u heeft gevraagd om hier naar toe te komen. Voor een tussen-ruimte kraak actie.

Kraken? Maar dat is toch verboden? Ja, dat klopt. Maar bekijk het eens van de andere kant:

We staan hier naast een gebouw, waar in de Tweede Wereldoorlog een groep mensen zat ondergedoken. Kunst en poëzie hielp hen de oorlog door. Vervolgens werd het huis een ontmoetingsplek voor kunstenaars, denkers en schrijvers, met als verbindende thema's: Vrijheid, Vriendschap en Cultuur. Dit is nog steeds het geval. Voor hen die het niet kennen: Dit is Castrum Peregrini. Een Intellectual Playground.

Kraken wordt van oudsher op zondag gedaan; Zondag Kraakdag.

U moet weten dat actie-voeren altijd met enige klungeligheid gepaard gaat. Want deze intellectual playground is op zondag dicht. Ik vroeg nog of ze een uitzondering voor ons wilden maken, maar vrijheidsstrijders of niet, zondag is zondag. Gelukkig hebben we wel koffie.

Dus staan we in plaats van binnen, nu buiten in de schaduw van het gebouw. Hier is waar het begint. Hier ontsproot illegaliteit tot vrije denkruimte.

En kijk nu eens de andere kant op. Zie de grachtengordel. Dit is Amsterdam. Dit is waar onze stad om geroemd wordt. Het beeld waar toeristen op afkomen, de grachten waar je langs kunt lopen en fietsen. Een prachtplaatje. Ook UNESCO heeft onze stad opgemerkt. Zij schreven in een rapport over de binnenstad:

[...]it is an outstanding example of a built urban ensemble, civil engineering, town planning, construction and architectural know-how.'

En dus verleende UNESCO de status van werelderfgoed aan de grachtengordel. Ik wil gelijk een quote van architect Jarrik Ouburg noemen. Hij schrijft zijn bald de Witte Ruimte:

'Als architect zou ik enthousiast moeten zijn of een dergelijke erkenning van ons vakgebied in deze stad. Maar toch ben ik dat niet. Ik vind het verontrustend dat Amsterdam haar nieuwe status ook zo weer kan verliezen wanneer de visuele impact van nieuwe ontwikkelingen aan de andere kant van het IJ te groot zouden zijn voor het perfecte plaatje van de grachtengordel. De stad Amsterdam wordt door de UNESCO geprezen voor de stedenbouw en architectuur van het verleden maar wordt afgestraft wanneer ze dezelfde ambitie wil uitspreken naar de toekomst.'

Ik geloof dat een stad een plek is die constant in beweging is. Dat moet je niet tot in detail willen sturen. Dat moet je niet willen tegenhouden. Diezelfde Jarrik heeft trouwens al een tussen-ruimte opnieuw ingericht. Aan de Herengracht 127 -129 creëerde hij een plek voor contemplatie. Lange witte doeken hangen in de smalle steeg naar beneden. Ook is er een nieuwe deur witte deur voor de tussen-ruimte geplaatst. Daarop ontving hij een klacht want hij had geen bouwvergunning aangevraagd. Dat kan natuurlijk niet in Nederland.

Weten jullie dat vandaag op 1 september het zogenoemde cultuur-politieke seizoen wordt geopend? In Paradiso wordt er gesproken, en wij gaan actie ondernemen. Ik sprak laatst met een Belg. Dat doe ik vaker want ik heb een tijd in Antwerpen gewoond en sindsdien voel ik mij nauw verbonden met ons buurland en haar bewoners. De Belg in kwestie, zei in het gesprek (dat ging zoals de meeste gesprekken tussen Belgen en Nederlanders en Nederlanders en Belgen over de verschillen tussen onze landen) dat wij Nederlanders toch zo mondig zijn en activistisch.

En dat hij zich verbaasde over hoe weinig we tegenwoordig nog in opstand komen. Die grote bezuiniging vanuit een liberaal ideaal dat als je je best maar doet en je inzet, dat je er dan wel komt. Dat je dan sowieso je zorgverzekering kan betalen. Dat je elke opleiding kan doen die je wilt doen. Dat je toekomt waar je recht op hebt. Dat de kunsten zich wel redden zonder subsidie. Want alles moet commercieel zijn. En succes wordt gemeten via inkomsten.

En als het geen succes is, dan moet het er gewoon niet zijn.

Hij verbaasde zich dat we niet in opstand komen wanneer de Nederlandse publieke omroep van en voor iedereen is, en er dus alleen nog maar programma's worden gemaakt die *IEDEREEEN* tegelijk aan moeten spreken. De reden waarom Nederland een publieke omroep heeft, wordt daarmee verworpen. En dat dus het radioprogramma dat de prijs ontving voor het beste radioprogramma van Nederland moet stoppen juist vanwege die bezuinigingen.

En naar het Nederlandse nieuws, de NOS wilde hij ook echt niet meer kijken. De gezelligheid die wij zo hoog in het vaandel hebben druipt er vanaf. Wanneer er burgeroorlogen woedden besteden wij 20 minuten aan een vergelijkend onderzoek over de Belgische kroning vs de Nederlandse kroning.

Waarom schrijven de Belgen geen koningslied?

Dat is toch zot?

Waarom komt niemand in actie?

Wat zijn onze idealen eigenlijk?

En waarom is iedereen zo gelaten?

Och ja, wat kan je er tegen doen..

Wat kan je doen tegen de woningnood, tegen corrupte directeuren van sociale woningbouw verenigingen. Of dat de onze minister denkt dat hij zichzelf een land-vertegenwoordiger kan noemen wanneer hij schaliegas-boringen toestaat? Wat doe je er tegen?

Let wel, ik begeef me als intellectueel artistiekeling natuurlijk meer aan de linker kant dan aan de rechterkant van het politieke domein.

Ik heb het wel geprobeerd hoor, actie voeren.

Ja. Ik liep wel mee in de Mars der Beschaving, maar echte actie was dat niet. Ik bedoel, we bleven gewoon netjes op de stoep lopen. Binnen de lijntjes kleuren.

Eerder dit jaar probeerde ik op politieke wijze en via gelobby, zoals dat heet, verandering aan te brengen. Ik wilde weten of zakenlieden echt voor vernieuwing van de theatersector waren. Of dat het woord vernieuwing eigenlijk wordt gebruikt als nette metafoor om een sector langzaam te laten doodbloeden. Behalve natuurlijk Joop van de Ende. (sorry Joop, maar alléén maar Joop is ook stilstand).

Ik zocht een plek waar ik als Jehova getuige een voet tussen de deur kon zetten. En ik kwam terecht tussen grote zakenmannen bij een zeker Groote Club. Van een zekere zakelijk directeur van een zeker museum kreeg ik te horen dat 'Theatermensen vieze mensen waren, met geitenwollen sokken en ongekamde haren. En dat hij wel naar Oerol was geweest maar dat hij dat in zijn vriendenkring niet echt kon zeggen.'

Het gesprek liep spaak op uiterlijkheden. Ik had mijn haar overigens wel gekamd en mijn allerhoogste hakken aan.

Goed. Om terug te gaan naar Jarrik: die stelt dat er te veel wordt gekeken naar het beeld van de stad, haar image, en te weinig naar haar identiteit.

[...] Wij willen de stad niet zien als een 'af' plaatje, maar als een levend monument. Waarbij juist haar capaciteit om constant te transformeren haar kracht is gebleken. En waarbij het essentieel is dat zij dat in de toekomst ook nog kan doen.'

De stad als een levend monument. Wist u dat een kraakgroep actief was in de jaren 70 die opereerde tegen de leegstand in de grachtengordel? Laten we naast de mensen in Castrum ook hen in ons hoofd houden. Want Amsterdam is niet alleen Amsterdam vanwege de architectuur, maar ook vanwege de mensen die in de stad leven. Krakers maakten van vele achterstandsbuurtten populaire wijken waar nu elke jup graag wil wonen. Kraken hoort ook bij Amsterdam. En de kraak van de tussenruimte gaat om plaats maken voor idealen. Om niet te blijven denken: wat kan ik ertegen doen. Maar om actie te ondernemen. Ruimte in te nemen. Het andere verhaal laten zien. Want dit is onze stad! Niet voor niets huren overheden en bedrijven hackers in om de gaten in hun sites te vinden. de gaten in het systeem. Ik roep jullie op om mee te zoeken naar de gaten in het systeem. En vanuit daar op zoek te gaan naar wat er anders kan. Ik wil u vragen met mij mee te gaan naar een tussenruimte die we gaan kraken. Als je bang bent om herkent te worden, bedenk dan je gezicht. Ik heb spandoeken, die mogen gedragen worden. Als u meer van het verleden houdt dan van de toekomst kraak dan mee omdat kraken ook Amsterdams erfgoed is. Dat erfgoed moet ook levend gehouden worden. Voor hen die meer op de toekomst gericht zijn: Kraak mee en creër diepte, voor de toekomst, vernieuwing en verandering!

Blijf bij elkaar.